

[Malchau.]

Rytter udtalte i Sommer, at han i det hele taget ikke var saa glad for Forslaget om Ændringer i Retsplejeloven som for Straffelovstillægget, og vi fik vist alle et tydeligt Indtryk af, at hans Glæde for det sidstnævnte Forslag, efter hans Udtalelser at dømme, var og er ret behersket.

Som det ærede Medlem Hr. Rytter nylig omtalte det, rejste der sig ikke i Sommer Indvendinger af nogen Art mod § 5 i Forslaget om Ændringer i Retsplejeloven. Denne Paragraf bestemmer, som man vil vide, at Personer, om hvem der haves skellig Grund til at antage, at de har gjort sig skyldige i Forbrydelser efter Straffelovstillægget, det vil sige, at de falder ind under Landsforræderiloven, undtagelsesfrit vil være at fængsle, indtil Sagen er afgjort, og at de skal holdes fængslet, indtil Strafafsoningen kan paabegyndes. Jeg tror nok, at den eneste, der i Sommer direkte omtalte § 5 og dens Indhold, var det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, der dog ikke tog Afstand fra Bestemmelserne i denne Paragraf.

Imidlertid drejer det nu foreliggende Lovforslag sig kun om en Ændring af denne § 5, en Ændring, der betyder Lempelser af Bestemmelserne i Paragraffen, medens der i øvrigt ikke er rørt ved Tillægget til Retsplejeloven. Grunden til, at dette ikke er sket, er formentlig den, at Regeringen afventer Resultatet af det af Justitsministeren nedsatte juridiske Udvalgs Undersøgelser baade med Hensyn til Retsplejeloven og Straffelovstillægget, idet der eventuelt kan ventes stillet Forslag om en Revision af begge disse Love, bygget paa de Erfaringer, der er indvundet i de forløbne Maaneder. Hvis saadanne Forslag fremkommer her paa Rigsdagen, vil mit Parti naturligvis beredvilligt medvirke ved Gennemførelsen af en saadan Revision.

Det Lovforslag, vi behandler i Dag, har jo faaet en meget grundig Gennemgang i det andet høje Ting, og Lovforslaget er dør blevet vedtaget i en helt anden Form end den, hvori det oprindelig blev fremsat. Det oprindelige Lovforslag gik ud paa, at Personer, der havde gjort sig skyldige i Forbrydelser af den i Straffelovstillægget omhandlede Art, skulde holdes fængslet, indtil Sagen var endeligt afgjort, medmindre det under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder findes forsvarligt, at Løsladelse sker forinden. Motiveringen for saadanne Løsladelser, enten det nu er i større eller mindre Omfang, er bl. a. den, at Pladsforholdene i vore Fængsler er saa daarligere, at den Overfyldning af Fængslerne, der

finder Sted, gør det nødvendigt at aflaste disse, bl. a. gennem saadanne Løsladelser.

Naturligvis skal det være saadan — og deri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Justitsminister —, at disse Varetagtsarrestanter skal have en forsvarlig Behandling og saa gode Forhold, som det overhovedet er muligt. Det er sikkert rigtig, at der er en ikke ringe Overfyldning af Fængslerne, men jeg synes ikke, at man alene hermed kan motivere en Løsladelse, da man derved kan blive udsat for, at Personer løslades, der, selv om Løsladelsen er skønnet rimelig, maaske senere viser sig at være Forbrydere af en adskillig mere farlig Karakter, end man havde regnet med. Som man vil vide, er der i de forløbne Maaneder uden Lovhjemmel sket adskillige Løsladelser, og man har jo haft Erfaringer i den Retning, som jeg her har antydte.

Minimumsstraffen efter Straffelovstillægget er jo fire Aar, men Straffen kan under formildende Omstændigheder gaa betydeligt længere ned. Der sidder derfor uden Tvivl ikke saa faa Personer fængslet i Øjeblikket for forholdsvis ringe Forseelser, og af Hensyn til disse Personer kan ogsaa jeg tiltræde Lovforslaget, saaledes som det nu er ændret ved Behandlingen i det andet høje Ting, hvorefter Løsladelse kun kan finde Sted, naar der ikke skønnes at være Fængslingsgrund efter Retsplejelovens § 780, Stk. 1, Nr. 2, Litra a—d, og Fængslingsens Fortsættelse skønnes at ville medføre en længere Frihedsberøvelse end den, der kan ventes idømt. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag, ikke mindst ud fra de to Hovedgrunde, som den højtærede Justitsminister har fremført. Jeg skal særlig fremhæve det Hensyn, at der herved vil kunne muliggøres en hurtigere Behandling af de virkelig grove Tilfælde, som Landsforræderiloven retter sig imod, og som synes i nogen Grad at drukne i for mange Smaatterier — Forhold, som efter de udtrykkelige Forudsætninger, hvorunder vi vedtog Loven, ikke burde være draget ind under denne, men behandlet paa anden Maade. Ogsaa i denne Henseende haaber jeg, at Revisionsudvalget vil medvirke til at sætte Tingene paa rette Plads til alle Sider. Jeg maa maaske indføje her, at naar der i sin Tid ikke blev fremsat Bemærkninger om § 5, saaledes som det er nævnt i Dag, skyldtes det formentlig i første Række, at de fleste af os ventede, at det vilde være gaaget noget hurtigere med Sagerne Gen-